

е фелдшера Егоровъ съ необходимите принадлежности първо превързане. Прочее, до 9 часа сутрешната нѣмаше го ранени около настъ, всичко около 5 — 6 души. Българи пренасаждат ранитъ си съ голѣмо търпѣние. Твой напричъ, раниха близо около мене младо едно момче въ крака; зачеха да охка, нѣ по старитъ му другари го изгълчаха: „амота!“^{*)} му казватъ и ранения младеж. Слѣдъ малко разсе въ главата единъ унтеръ офицеръ, който сѣдеше прѣзъ на около менъ; кръвта моментално му залѣ всичкото, унтеръ-офицера се само прекръсти и повечъ ви кракъ връхъ. Фелдшера Егоровъ се дотѫтрузи благополучно до пълзешката прѣзъ краката ни и го превърза, нѣ на щане, пакъ по нашитъ крака (отъ лѣвата ми страна сѣ Челяевъ, а отъ дясната — щабсъ капитанъ Сокалски) улава се и съ едно „охъ!“ улови се за страната; оказа че куршуна, като удариъ прѣварително въ дърво, силно го чуди.

Трѣбва да се признаѣ, че сѣденето, твой да кажи, на прѣвързане произвѣждаше отчайно впечатлѣние! Погледнешъ часовника и чѣкашъ: минава се по твоя смѣтка минути два часа; погледнешъ пакъ, оказва се че си преминъ всичко половинъ часъ. И твой преживявашъ минута по минута слѣдъ часъ.

Прѣвъ пѣтъ, отъ какъ съмъ на бой, усѣтихъ малодуши и преминахъ въ съсѣдните очое, дѣто можехъ да се по безопасно, нѣ най лошавото е, че, по съвѣта на Челяевъ при преминуването сиѣхъ си бѣлото кепи^{*)}, което представляваше добъръ инишанъ на турските стрѣлаци. Прѣвъ въ същия окопъ, въ когото на прѣдвѣчерието се раненъ Ваземски: разликата не е голѣма, а твой сѫщо и опашката не е малка. Нѣ тукъ се случи такова обстоятелство, което ме накара изведножъ да дойдѫ на себѣ съ около настъ, които бѣхме колко да е запазени въ окопъ, на съвършенно отворено място подъ порой куршуна, коядъ се младо едно унтеръ офицерче и непрестанно се

^{*)} Форменна военна шапка (прев.).